

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 30 DE JUNY DE 1917

Núm. 131

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

L'Anon Llorenç Durán Llompart

Viudo de Madó Maria Seurina

MORÍ AHIR FESTIVIDAD DE SANT PERE I SANT PAU
A L'EDAD DE 82 ANYS

HAVENT REBUTS ELS SANTS SAGRAMENTS I LA BENDICIÓ APOSTÓLICA

=====
A. C. S.
=====

Els seus angustiats fills: En Jaume, En Miquel, En Llorenç, N'Abdòn i En Joan, i sos fills polítics En Miquel Bal·le, Na Manuela Milà, Na Gertrudis Pujol, Na Maria Coli, Na Magdalena Serra, nets i netes i demés parents, al donar als seus amics i coneguts tant anguniosa nova, los supliquen el tenguin present en llurs oracions i es dignin assistir als funerals que, per l'etern repòs de la seva ànima, es celebraran a la Església parroquial dia 2 de joriol a les nou mitja del matí.

Inca 30 de Juny de 1917.

DOS MALS EXEMPLES

Veu's-aquí lo que s'hi guanya en viure: que un home cada dia veu coses noves, çò ès, coses extranyes e impensades.

Suara mateix hem vist una institució que té per fonament la ordenança, de la qual la disciplina n'ès la quinta essencia, intentar de reorganisar-se negan-se a si mateixa i venint en contra de allò que li ès llei de vida.

Lo que ha passat ès: que volent-se curar un mal s'ha receptat el suïcidi, com el pacient que per treure's la migrauya es tallés el cap.

Està clar; com que corren aquests

exemples, com que també veiem les nacions que per a prosperar maten i mutilen llurs fills, res té de particular, fins a cert punt, que altres institucions més petites cerquin la seva vida traspasant el portal de la mort.

Hem vist també una altra cosa que ès força de mal entendre.

¿No deiem que les classes conservadores de un país son aquelles més entenimentades que temen les revolucions perquè saben que darrera porten la desfeta dels nusos socials? doncs, hem vist que aquestes classes amb la cara roja i els ulls encesos i les galtes inflades bufaven la revolució sense parar esment en què les cendres alçades

podien encegar-les i que les brases escampades podien encendiar-les.

¿De quant ençà que la ordenança pot trobar la seva reconstitució per l'alçament i l'ordre la seva reconstrució per la revolta?

I mentrestant les coses anaven aixís i mentres la vida social semblava negarse a si mateixa el dret de viure, ni en la política ni en el periodisme no hem sentit aquella veu serena que posa en son lloc les coses i orienta les opinions de la gent, de aquella gent que tenint l'instint del sentit comú espera i necessita que algú li dongui la fórmula justa i alci la senyera del bon seny.

Si el número dos nega l'autoritat del

ú ¿còm podrà reclamar la obediència del tres?

Si les classes socials que per les seves mateixes conveniències i per la seva situació havien de sortir en defensa de l'ordre han claudicat en nom de què podràn deturar l'agitació dels elements perturbadors que cerquen una ocasió per a capgirar la societat?

A part dels exemples que la guerra ens presenta de fora de casa estant, dintre de casa nostra s'han posat dos precedents que causen temor, perquè els mals exemples són llevors que al·gún dia germinen, quan el terreny es troba assaonat per les circumstàncies, Déu sobre tot.

J. R.

De «L'Apat»

Cabelleres vellutades

Cabellera vellutada
de Jesús Crucificat,
qui ets ungida i amarada
de penumbra i soletat

tu qui, dolça i compadida
d'aqueix vell Sant-Crist desnú,
et reclous, tota la vida,
en l'oblit de l'angle bru,

compadeix al qui adalera,
ou el clam dóna'm l'oblit
d'aquella altra cabellera
qui em turmenta dia i nit.

Era negra i tenebrosa
i odorant de fortitut
i volava al vent commosa
com un bell serpent hirsut.

Juventut adalera,
cobejant un nou turment,
sota el dol de la diada
la seguia impenitent.

La ciutat tota brugia
de la gran gernació
qui, contrita, hi revivia
la tragèdia del Senyó.

Mes, d'aquella gran historia
de Jesús Crucificat
n'obscures la memoria,
cabellera de pecat;

que eres negra i tenebrosa,
còm aquella del Crist nu,
i la gent era commosa,
quan te veien volà a tu.

Bell començ de la recança,
ja em sotjuga el puniment,
¡qui en pogués havè oblidança
d'aquella hòrrida serpent!

Novament resplandiria
cambra meva de claror
i a les nits hi fora pia
la tenebra del Senyor.

O, la meva cambra austera,
violada, amb tal despit,
per aquella cabellera,
que no puc donar a oblit!

A les nits de més pauera,
jo la veig, millor que mai,
desinvolta en la foscura
i expandint-hi el fer esglai.

I la sento remorosa,
que s'atança cap a mi,
com una ala d'au negrosa,
qui m'augura mala fi.

I si en vull fugí, amb recança
i encomàn l'ànima a Déu;
jo divina esgarrifança,
me la sento dintre meu!

I allavors sóc l'au negrosa
i só el bell i hirsut serpent
i el pecat i l'ombra afrosa
i só el goig i só el turment.

N'aconorta l'esperança
de que a l'hora de la mort
podré haver la deslliurança
del turment d'aqueix record,

i gaudir d'aquella umbría
qui fa amable i qui fa pia
d'una dolça pietat,
cabellera vellutada
de Jesús Crucificat.

=====

¿La prensa?... ¡Eso no es nada!...

Salí esta mañana... eran las siete.
Los escaparates estaban aun cubiertos por sus corfinas de hierro... Algunas tiendas se habrían y unos cuantos empleados medio dormidos aparecían en sus puértas. En las casas, la mayoría de las ventanas estaban cerradas, y en la calle desierta, una barredora municipal arrastraba su fangoso cilindro al paso melancólico de un pobre pencho.

Pero allá lejos vi algo claro y animado, paquetes blancos y apilados unos sobre otros... Era el kiosco de los periódicos...

Casi todos los transeúntes se paraban ante él, sacaban una perrilla o dos y se marchaban leyendo a pesar del viento... parándose... volviendo a andar... tropezando unos con otros... los ojos clavados en periódico, bebiendo línea por línea las noticias del día.

¿La prensa?... ¡Eso no es nada!...

Después subí al tranvía... sólo quedaba un asiento... Cuando alcé la vista vi que todo el mundo leía...

Empleados obreros, jóvenes, muchachas, tenían el periódico en la mano... el periódico empapado aún de la humedad de las prensas y que traía la actualidad palpitante...

Se leía sentado, se leía de pie, se leía amontonados unos sobre otros, empujados por las paradas bruscas y las arrancadas en velocidad del Thomson-Houston; pero se leía a pesar de todo...

Al volver las páginas, los viajeros se veían obligados a ejecutar una gimnasia rara; brazos levantados, codazos en plena cara del vecino... pero nadie quería espe-

rar un minuto para saber lo que decía el periódico.

¿La prensa?... ¡Eso no es nada!...

Entré en un despacho de correos...

El público no era todavía numeroso, y a través del ventanillo ví a un empleado dejar su bastón y su sombrero, sentarse, abrir su periódico y decir a su compañero: ¿Has leído el admirable artículo de Fulano?... ¡Es magnífico!... Toma... lee pronto... ya verás...

El otro se fué a un rincón para ocultarse a la clientela que espera, y allí saboreó el artículo, volviendo al poco rato con la cara entusiasmada...

¡Es soberbio!...

Y parte de la mañana, y a veces toda la mañana, se hablaba de lo que se había leído, se comentaba, se le volvía y revolvió por todos lados...

¿La prensa?... ¡Eso no es nada!...

A mediodía volvía a casa... Pasando por las calles del centro ví los restaurantes llenos de muchachas... Era la hora de la salida de las modistas y costureras de los grandes almacenes...

Observé que muchas de ellas, delante del cubierto, contra la copa de vino, habían colocado su periódico... ¡Y qué periódico!...

¡Comiendo distraidamente el menú del día, devoraban con los ojos la novela apasionada o el suceso malsano; se comprendía por la intensidad de su atención que se asimilaban las ideas, y el alimento moral estaba más adulterado que el otro!...

¿La prensa?... ¡Eso no es nada!...

Volví a salir a las tres... Por la tarde pedaleaban desgraciados ciclistas con las espaldas oprimidas por el peso de enormes paquetes de periódicos de la tarde...

Por las aceras corrían seres extraños, con la mirada vaga, la respiración fagosa... corrían queriendo adelantarse los unos a los otros...

Cuando uno los paraba... Cuando desde las terrazas de los cafés se les llamaba, sacaban con ansiedad un periódico, y sin doblarlo arrancaban la moneda y se arrojaban a la bulla, lanzando a todos los vientos con una voz destemplada el nombre truncado de un periódico de la tarde.

¿La prensa?... ¡Eso no es nada!...

Quise saber si esa fiebre del periódico especial de París... Pero apenas llegué al tren ví las vendedoras de Periódicos instaladas como las diosas de la estación, rodeadas, festejadas, señalando con un gesto desdeñoso el periódico que se les pedía.

Los furgones de equipajes cargados hasta arriba de paquetes amarrados y con los nombres de todas las estaciones de la línea... en esos paquetes había periódicos... más periódicos... ¡siempre periódicos!...

Cuando subí a un compartimento aquello era lo mismo que el tranvía de la mañana... casi todos los viajeros tenían el periódico de las cuatro... y al bajar lo dejaban sobre el asiento...

Entonces observé varios obreros y empleados de la estación registrando los vagones tratando de encontrar un periódico... ¡varios periódicos!... y se marchaban guardándoles en sus blusas azules, alegrándose ante la idea de leerlos tranquilamente en sus casas al rededor de la sopa humeante, y de comentarlos ante la mujer y los hijos...

¿La prensa?... ¡Eso no es nada!...

Y en la provincia la ansiedad era la misma... entre los malos...

Senadores, diputados, consejeros, ma-
sones, se preocupaban primero y ante to-
do de su periódico, como un jinete de su
caballo... como un *chauffeur* de su máqui-
na.

*Porque ellos saben muy bien que sin el
periódico no serían nada.*

Y entonces con anticipación para la pró-
xima campaña, se acumulaban fondos... se
arreglaban máquinas antiguas... se inyec-
taba suero intensivo a las viejas mentiras,
ya enfermas y destinadas a morir después
de la lucha, pero no sin haber hecho un da-
ño terrible...

Se alquilaban redactores que desfilaban
pierato potásico; que sabrían morder bien
y pegarían firme....

Y todo eso ante los ojos tranquilos de
innumerables *católicos* indiferentes...

¿Por qué inquietarse?... ¡Si la cosa no
tiene importancia!...

¿La prensa?... ¡Eso no es nada!...

PIERRE L'ERMITE.

Nigulat amenassador

Ventades de pesimismo, nigulets densos
i amenassadors han sorgit de nou de dins
el negre horitzó de la política espanyola.

El poble dormit fins ara dins el més es-
pantós dels indiferentismes se desvel·la, es
belluga, demana compte... i es froba dins un
mar avalotat, revoltat d'esculls ont l'han
conduït sol ineptes governants. Comença
a preocupar-se pel seu pervindre encara
que un poc tard. Espera amb ansia que una
mà forta i segura s'apoderi del timó de la
rumosa nau del Estat i salvi el sens fi
d'obstacles que amenassen destruir-la...

Preparam-nos per ser espectadors i em-
sencs protagonistes d'un drama que poriem
titolar «La nau Espanya en perill» que no
sabem quin final va a tenir; més, si hem
de ser francs, el timó de la nau que perilla
està en mans que ns inspiren poca confian-
ça per haver contribuït en part a nostra ne-
gre desventura.

Veurem com ens desfeim dels *trunfos*.

REBIR LO NYIC.

Tercera setmana municipal

Organisada per l'Escola de Funcionaris
d'Administració local, tindrà lloc a Barce-
lona, durant els dies del 2 al 7 del vinent
Jorjol. El tema a tractar és interessant i
sugestiu: La qüestió de les hisendes locals.
Els caps dels partits polítics catalans s'han
ofert en absolut; però al mateix temps s'ha
cregut convenient cridar als qui han de fer
les lleis, als representants de la comunitat
governant i als tècnics que els assessoren.
Per això veurem col·laborar-hi elements tan
heterogenis en política com els Senyors
Royo Villanova, Carulla, Flores de Lemus,
Marcel·lí Domingo, Lerroux i Cambó. Pot-
ser algú li extranyarà d'aquesta orientació
i de que es cridin elements que fins ara
s'han presentat com contraris a les coses
de Catalunya, però lo que convé és escol-

lar altres maneres de pensar, fins contra el
nostre sentir. Aprenent nosaltres lo que
ells ens ensenyin, ells també veuràn qui
som, i l'espectacle de la nostra obra i la
visió de la nostra cultura serà l'arma més
formidable per esvair recels i convertir en
amics nostres gent que sempre ens ha
combatut.

Aquesta *Setmana municipal* se compo-
drà de tres parts, que's desenvoluparàn simul-
tàneament: els cursets monogràfics, l'As-
semblea municipalista i les visites i lliçons
pràctiques respecte a servicis municipals.
Els cursets monogràfics, a càrrec dels ca-
tedràtics de l'Escola, Srs. Lloret, Claveria,
Sans Buigas, Busquets i Audet, tractaran
Els recursos d'alçada i servicis municipals.
Les conferències de l'Assamblea aniràn
a càrrec dels Srs. Cambó, Lerroux i
altres ja citats; aquestes conferències se
donaràn els dematins, a les tardes, els
inscrits, acompanyats dels professors de
l'Escola visitaran els principals servicis mu-
nicipals de Barcelona.

Garbes i Gavelles

DE LA GUERRA

La Bèlgica i l'Alemanya

Per apreciar els corrents avui predominants a
l'Alemanya respecte el problema de Bèlgica, és
interessant conèixer els comentaris que darrerament
ha dedicat el dia i alemany «Frankfurter
Zeitung» a l'escrit de Von Bissing, el difunt go-
vernador del territori beiga ocupat.

El dit periòdic assegura que «el testament de
Von Bissing», en el qual aquest proposava l'ane-
xio completa de la Bèlgica a l'Alemanya, no va
èsser comunicat al Kaiser ni al generalíssim ale-
many. Afegeix que el document ha estat publi-
cat sense que el Govern de Berlín hagués tengut
coneixença prèvia de la publicació.

La «Frankfurt Zeitung» creu que l'Alemanya
no ha d'anexionar-se la Bèlgica, limitant-se a exi-
gir «garanties per a impedir que la Bèlgica entri
en coalicions enemigues».

Pel que toca a aquestes garanties, el diari de
Francfort opina que de cap manera pot prescindir-
ne l'Alemanya i aconsella als belgues que s'hi
avenguin.

«Els belgues mateixos, així com l'«Entente» —
escriu— si no estan completament engegats per
l'odi, prestarien un servici a la causa belga si es
resignassin, poc a poc, a considerar que l'Ale-
manya ha d'exigir algunes coses, a no ser que
sigui vençuda, esperança que no pot tenir-la
gent seriosa dels països enemics. Quines són
les exigències que l'Alemanya té dret a formular
per la seva seguretat? No podem discutir-ho
quí, no solament perquè no és encara lliure els
debat sobre aquest punt, sinó perquè les lliçons
reals de la guerra, des del punt de mira militar i
naval, no són encara conegudes pel públic».

Hi ha moltes probabilitats que la posició de la
«Frankfurter Zeitung» davant la qüestió belga
respongui, en sa essència al pensament actual del
Govern de Berlín. Res d'anexio territorial; però
en canvi, garanties polítiques, militars i econò-
miques a favor de l'Alemanya, el programa de
les quals no s'ha fixat encara definitivament.

El diari belga «Le XXe Siècle» creu que de la

solució de Von Bissing a la solució de la «Frank-
furter Zeitung» no hi ha tanta diferència com
sembla al primer cop d'ull, puix l'establiment de
les garanties exigides per l'Imperi germànic
equivaldrà al vassallatge de la Bèlgica.

El memorandum dels socialistes Nord-Ame- ricans.

Els delegats de les organitzacions socialistes
dels Estats Units han presentat a la comissió ho-
lando-escandinava d'Estocolm el seu memora-
ndum sobre les condicions de la futura pau. Les
bases que proposen són les següents:

1. Ni indemnizacions, ni contribucions de guerra.
2. No hi haurà d'haver cap anexió. Els terri-
toris conquerits, amb l'excepció de la Polònia,
hauran d'ésser restituits als seus poseïdors primi-
tius.
3. Restauració de la Polònia, lliure, indepen-
dent i unificada, previ referèndum dels tres bo-
cins de la nació.
4. Referèndum per a decidir la sort dels al-
tres territoris disputats com, per exemple, l'Al-
sàcia-Lorena.
5. Reconeixement del dret de totes les nacio-
nalitats a disposar dels seus distins.
6. Restauració dels països devastats, com la
Bèlgica, la Sèrbia, la Galitzia, etc.
7. Desarmament de tots els països.
8. Llibertat dels mars.
9. Abolició de la diplomàcia secreta.
10. Formació d'una Lliga internacional per al
manteniment de la pau.

El memorandum demana, ademés, que la futura
Conferència de la pau estigui formada, no pels
representants dels governs, sinó, per delegats
dels pobles alegits especialment.

El memorandum dels socialistes Alemanys

El text del memorandum presentat pels socia-
listes alemanys de la majoria al comitè holando-
escandinava d'Estocolm, és ja conegut en sa ínte-
gritat. De primer no més va publicar-se el frag-
ment on es tractava de la solució dels problemes
concrets plantejats per la guerra, i especialment
de la qüestió de les nacionalitats. La resta del
document es refereix a la organització interna
nacional de la pau futura.

Dies passats vam donar un extracte de la prime-
ra part del memorandum. Quant a la segona part,
pot ésser resumida en els següents termes:

1. Creació d'un tribunal internacional, amb ju-
risdicció sobre tots els Estats.
2. Limitació dels armaments de mar i terra.
3. Creació d'una força internacional encarre-
gada de impedir tota agressió militar i tota opres-
sio estrangera.
4. Limitació de la manufactura d'armes, prohi-
bint-se a les potències neutrals, cas de nova gue-
rra, enviar armes als bel·ligerants.
5. Prohibició de l'armament dels navilis mer-
cants.
6. Establiment d'un control internacional sobre
els estrets i canals interoceànics.
7. Prohibició de l'armament dels nateps de
guerra.
8. Revisió del concepte de contrabando, po-
dent ésser considerats com a tal els vestits i els
queviures.
9. Revisió del concepte de bloqueig i supres-
sio de tota mena de trabes a les comunicacions
postals entre neutres i entre neutres i bel·lige-
rants.
10. Després de la present guerra no ha d'ésser
declarada cap guerra comercial.
11. Establiment general del lliure canvi.

12. Llibertat de reunió i protecció al treball garantides en tots els tractats internacionals.

15 Supressió de la diplomàcia secreta, i control dels representants del poble sobre els convenis internacionals.

14 Admissió a la Conferència de la pau dels Estats neutrals que han hagut de sofrir les conseqüències de la guerra.

Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra, miserere nobis.

Noves d'Inca

DIADA DE LA PREMSA CATÒLICA

Ahir es celebrà la Diada de la Premsa Catòlica a la nostra Ciutat. El matí hi va haver missa de comunió general i ofici major de la festivitat de Sant Pere i Sant Pau, a quin ofertori predicà el distingit orador sagrat Mossen Jaume Sastre de Lluchmajor.

Al cap-vespre, an el Círcol d'obriers catòlics, tengué lloc un acte literari i de propaganda que presidí l'Autoritat eclesiàstica Mn. Miquel Llinàs, Ecnòm, amb el Vicari Mn. Palou, el Pare Serra, el Vice-president del Círcol D. Miquel Esteva i el President del Sindicat La Pau D. Josep Seguí.

L'esmentat Pare Serra hi fé una notable conferència sobre la necessitat de sostenir la Premsa catòlica i lletgiren composicions alusives al acte D. Josep Oliver, D. Antoni Font i D. Antoni Genestra.

La Escolania Franciscana, amb la gràcia que ja té acostumat el públic, cantà hermoses cançons que feren les delícies de la festa.

D. Miquel Esteva i D. Josep Oliver feren una colecta pel públic assistent a l'acte destinada a les atencions ja sabudes.

An el número vinent donarem un extracte de lo que digueren de la Premsa Catòlica els oradors per esser-nos impossible avuy en la pressura en que hem confeccionat el número, degut a la malaltia i mort del ben-volgut Pare de nostro Director, que vivia an aquesta casa.

Per les vinents eleccions municipals se han de elegir deu regidors per omplir les vacants que tindrà el Consistori. Ens diven que entre els partits turnants hi haurà intel·ligència, posant cinc regidors cada agrupació.

Anit passada comensà a nostra Parroquia un triduo preparatiu de la Festa de gràcies per la abundància anyada que s'està recullint, veent-se la Església plena de gom en gom, que acudi per escoltar la paraula de foc del Pare Serra de la Missió, el qual, té a Inca devota admiració i desperta grans entusiasmes.

En la ravel·la de la festa de Sant Juan davant el Santuari de Santa Magdalena del Puig d'Inca, se va encendre una gran focatera patriòtica que la veien molt bé d'In-

ca, essent molts els veïns de la ciutat que guaitaren des de les ferrades per saludà les flames del regionalisme.

Ahir partiren d'Inca una trentena d'exploradors cap a Lluch amb l'intenció de donar la volta pel Gorc-Blau i Soller i tornar a Inca demà vespre. Van acompanyats per son capellà, Mossen Francesc Garau.

Deu los guardi de perill.

Amb brillantes notes ha acabat els estudis de sa carrera militar D. Josep Grau Pujol, fill del farmacèutic d'aquesta Ciutat D. Antoni, venguent destinat a Inca de Tinent d'Infanteria.

Que li sia enhorabona a ell i a sa família.

Igualment D. Gregori Llobera i Balaguer ha acabat els estudis de l'Arma de la Artilleria, sortint oficial de l'exèrcit.

Lo felicitem juntament que a sa família.

El segon diumenge de juliol dia 8, a la església de Sant Francesc es celebrarà la festa del Benaventurat Ramón Lull, amb gran solemnitat, cantant-se completes l'anit abants i fent-se un quinari amb meditació i cant, que comensarà dia 3 i acabarà el mateix dia de la festa.

Predicarà les glòries del Beat, el Rnt. P. Llinàs, franciscà.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat		
Bessó	a	68'00 el quintà
Blat	a	24'50 la cortera
Xexa	a	25'50 id.
Sivada	a	12'00 id.
Id. forastera	a	11'50 id.
Ordi	a	15'00 id.
id. foraster	a	14'50 id.
Faves pera cuinar	a	29'00 id.
id. ordinarias	a	23'50 id.
id. per bestia	a	23'00 id.
Blat de les Indies	a	27'00 id.
Monjetes de confit	a	45'00 id.
Id. Blanques	a	44'00 id.
Siurons	a	34'00 id.
Fasols	a	00'00 id.
Garroves	a	07'50 el quintà

FINCA VENAL

Tot-hom i tota persona, qualsevol sia qui vulga comprar «una finca enclavada en el lloc de Consell, carrer de l'Arraval núm. 31, composta de casa de dos aigovesos, planta baixa i pis, amb pati, jardí, cotxeria a l'esquerra entrant, i un altre còs d'edifici an el costat de dita cotxeria, midant la finca sensera 157 pams de frontis per 236 de fondària» que hu diga a D. Miquel Pujadas, misser, resident a Inca, carrer de la Creu núm. 2, qui està encarregat per la propietària de dita finca.

Estampes del Cor de Jesús des de un metre fins a tamany tarjeta. Preus segons classes i mides.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

Ha mort l'Amon Llorenç Duràn Llompart, pare del Director d'aquest Setmanari, confortat amb els sagraments de la Església, dins una ancianitat respectable.

Era un cristià pràctic, format a l'antiga usança, un dels pocs exemplars que dins el present sigle no saben a on estan girats els establiments moderns, que no coneixen altre calor que'l de la llar ni altre camí que'l del temple del Senyor i el del camp que a son temps cultivava.

Era pare de nombrosa família, a qui donà exemple de moderades costums i de religiositat. Per la seva sencilleç i modestia semblava que en res se distingia, però això meteix constituïa un gran mèrit per significar en ell que sense fer ostentació de catolicisme, era feel cumplidor dels seus deures envers de Deu i de la societat que'l rodejava.

Atanent a la seva bona vida i bona mort, puis fa anys que es preparava per morir, piedosament se pot creure que és an el cel. Mes si pel cas es troba en lloc de explació, suplicam a nostros amics que lo tenguen present en les seves oracions per que el bon Jesús l'admeti a la santa glòria. Així sia.

SE DESEA VENDER

Una casa de la calle del Jardin 4— Inca.

Llamada *Can Mascaró*.

Informes D. Juan Noguera Calle Cometas, 31.

Se venen en conveniència una cadena de ferro i cadufos de giny que estan en bon estat i que han servit per treure aigo de una cinia.

Informaran an aquesta Imprenta.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures = En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unces al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y milesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores = 30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta. = Inca

Tip. M. Duràn. — Inca.